

ອະນາຄົດສຳລັບອາເມຣິກາ ແລະ ວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 - ເລກໜຶ່ງ

ຊາຍຖ້ຳແຫ່ງພັນທະສັນຍາ: ໂມເຊ ແລະ ເອລີຍາ ໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ

Jeff Pippenger
2023-08-23

ໂມເຊ ແລະ ເອລີຍາ ເປັນສັນຍະລັກທາງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງແຕ່ລະຄົນສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຕາມບໍລິບົດວ່າເປັນສັນຍະລັກດຽວ, ຫຼັກອາດເຂົ້າໃຈໄດ້ເຊັ່ນກັນວ່າເປັນສັນຍະລັກທຣິວບຣອມຜູ້ພະຍາກອນທັງສອງ. ໂດຍອາໄສຄຳພະຍາກອນຂອງສອງຄົນ ສົງໝົດຈົງຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ, ແລະໃນ ພຣະນິມົດ ບົດທີ 11 ໂມເຊ ແລະ ເອລີຍາ ເປັນຕົວແທນຂອງພະຍາກອນສອງຄົນແຫ່ງພຣະຄຳພີເດີມ ແລະ ພຣະຄຳພີໃໝ່. ເທິງພູແຫ່ງການປ່ຽນພຣະສະພາບ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການສະເດັດມາຄົງທຶນຂອງພຣະຄຣິດ, ສັນຍະລັກຄູ່ນັ້ນເປັນຕົວແທນທັງຄົນໜຶ່ງແສນສີມືນສີພັນ (ເອລີຍາ) ແລະ ບັນດາມະນຸດສະກຸນ (ໂມເຊ) ໃນວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ. ເມື່ອຢູ່ຮ່ວມກັນເປັນສັນຍະລັກ, ໃນຖ້ຳແຫ່ງໄຮເຣບ, ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຕອນທ້າຍຂອງໂລກ ຜູ້ທີ່ "ໄດ້ຍິນ," "ອ່ານ" ແລະ "ຮັກສາ" ຂ່າວສານທີ່ເປັນ ພຣະນິມົດ ແຫ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງບັນຈຸພະລັງອຳນາດທີ່ຈະປ່ຽນແປງຊາວລາໂອດີກອຍຄົນໜຶ່ງໃຫ້ເປັນຊາວຟີລາເດນເຟຍ. ໃນບໍ່ຊ້ານ, (ໃນໄມ້ຊ້ຳຫຼາຍ) ຈະມາເຖິງຈຸດໜຶ່ງທີ່ຈະບໍ່ເປັນໄປໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ ທີ່ພວກເຂົາເປັນຕົວແທນໂອດີກອຍຜູ້ທີ່ຈະສາມາດອາໄສ "ນ້ຳມັນ" ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຕອບສະໜອງຢ່າງຖືກຕ້ອງຕໍ່ສຽງຮ້ອງວ່າ, "ເບີ້ແມ, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ."

ແລະ ໂມເຊ ໄດ້ກ່າວທູນຕໍ່ພຣະເຢໂຮວາວ່າ, "ເບີ້ແມ, ພຣະອົງກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, 'ຈົນກ່າວຊົນຊາດນີ້ຂຶ້ນໄປ'; ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງແຈ້ງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງສົງຜິດໄປກັບຂ້ານ້ອຍ. ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, 'ເຮົາຮູ້ຈັກເຈົ້າຕາມຊື່ ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະຄຸນໃນສາຍພຣະເນດຂອງເຮົາ.' ບັດນີ້ເຫດສະນັ້ນ, ຂ້ານ້ອຍຂໍອ້ອນວອນພຣະອົງ, ຖ້າຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບພຣະຄຸນໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ, ຂໍຊົງສຳແດງທາງຂອງພຣະອົງແກ່ຂ້ານ້ອຍໃນບັດນີ້, ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ແລະ ເພື່ອຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ຮັບພຣະຄຸນໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຂໍຊົງພິຈາລະນາດ້ວຍວ່າ ຊົນຊາດນີ້ເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ." ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, "ການປະທັບຢູ່ຂອງເຮົາຈະໄປກັບເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ພັກຜ່ອນ." ແລະ ໂມເຊໄດ້ທູນພຣະອົງວ່າ, "ຖ້າການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະອົງບໍ່ໄປກັບຂ້ານ້ອຍ, ກໍຢ່າໄດ້ນຳພວກຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນຈາກທົນໄລຍີ. ເພາະວ່າ ທົນໄລຍີຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າ ຂ້ານ້ອຍ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບພຣະຄຸນໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ? ກໍບໍ່ແມ່ນເພາະພຣະອົງຊົງໄປກັບພວກຂ້ານ້ອຍດອກຫລໍ່? ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຈົ່ງຈະຖືກແຍກອອກຈາກຊົນຊາດທັງປວງທີ່ຢູ່ເທິງພື້ນແຜ່ນດິນໂລກ." ແລະ ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວແກ່ໂມເຊວ່າ, "ສິ່ງນີ້ດ້ວຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ເຮົາຈະກະທຳ; ເພາະວ່າ ເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະຄຸນໃນສາຍພຣະເນດຂອງເຮົາ, ແລະ ເຮົາຮູ້ຈັກເຈົ້າຕາມຊື່." ແລະ ໂມເຊໄດ້ທູນວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍຂໍອ້ອນວອນພຣະອົງ, ຂໍຊົງສຳແດງພຣະສິດຂອງພຣະອົງແກ່ຂ້ານ້ອຍ." ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, "ເຮົາຈະໃຫ້ຄວາມດີທັງປວງຂອງເຮົາຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະ ເຮົາຈະປະກາດພຣະນາມຂອງພຣະເຢໂຮວາຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາຈະຊົງພຣະກະລຸນາແກ່ຜູ້ໃດ ທີ່ເຮົາຈະຊົງພຣະກະລຸນາ, ແລະ ເຮົາຈະສຳແດງພຣະເມດຕາແກ່ຜູ້ໃດ ທີ່ເຮົາຈະສຳແດງພຣະເມດຕາ." ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, "ເຈົ້າຈະເຫັນໜ້າຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້; ເພາະວ່າ ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຈະເຫັນເຮົາແລ້ວຍັງມີຊີວິດຢູ່." ແລະ ພຣະເຢໂຮວາໄດ້ກ່າວວ່າ, "ເບີ້ແມ,

ມີບ່ອນໜຶ່ງຢູ່ໃກ້ເຮົາ, ແລະ ເຈົ້າຈະຍິນເທິງສິວາກອັນໜຶ່ງ; ແລະ ຈະເປັນດັ່ງນີ້
 ເມື່ອພຣະສົງຂອງເຮົາຜ່ານໄປ, ເຮົາຈະເອົາເຈົ້າໄວ້ໃນຊ່ອງຂອງສິວານັ້ນ, ແລະ
 ຈະໃຊ້ມືຂອງເຮົາປົກຄຸມເຈົ້າໄວ້ໃນຂະນະທີ່ເຮົາຜ່ານໄປ; ແລະ ເຮົາຈະຍົກມືຂອງເຮົາອອກ, ແລະ
 ເຈົ້າຈະເຫັນດ້ານຫລັງຂອງເຮົາ; ແຕ່ໜ້າຂອງເຮົາຈະບໍ່ຖືກເຫັນ." ແລະ ພຣະເຢຣີໂຮວາໄດ້ກ່າວແກໂມເຊວ່າ,
 "ຈົ່ງສະຫລັກແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນໃຫ້ເໝືອນກັບແຜ່ນທຳອິດ; ແລະ ເຮົາຈະຂຽນຖ້ອຍຄຳຕ່າງໆ
 ທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນທຳອິດ ຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ທຳລາຍໄປແລ້ວ ລົງໃນແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນນີ້. ແລະ
 ຈົ່ງຕຽມພ້ອມໃນຕອນເຊົ້າ, ແລະ ຈົ່ງຂຶ້ນມາໃນຕອນເຊົ້າຍັງພູຊີນາຍ, ແລະ
 ຈົ່ງມາປະກົດຕົວຕໍ່ໜ້າເຮົາທີ່ອົດພູນັ້ນ. ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຂຶ້ນມາກັບເຈົ້າ, ແລະ
 ຢ່າໃຫ້ມືຜູ້ໃດປະກົດຢູ່ທົ່ວພູທັງລູກ; ແມ່ນແຕ່ຝູງແກະ ຫລື ຝູງງົວ ກໍຢ່າໃຫ້ຫາກິນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພູນັ້ນ." ແລະ
 ໂມເຊໄດ້ສະຫລັກແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນໃຫ້ເໝືອນກັບແຜ່ນທຳອິດ; ແລະ ໂມເຊໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າມືດ ແລະ
 ຂຶ້ນໄປຍັງພູຊີນາຍ ຕາມທິພຣະເຢຣີໂຮວາໄດ້ຊົງບັນຊາທ່ານໄວ້, ແລະ
 ທ່ານໄດ້ຖືແຜ່ນຫີນສອງແຜ່ນນັ້ນໄວ້ໃນມື. ແລະ ພຣະເຢຣີໂຮວາໄດ້ສະເດັດລົງມາໃນເມກ, ແລະ
 ປະທັບຢູ່ກັບທ່ານຫີນນັ້ນ, ແລະ ປະກາດພຣະນາມຂອງພຣະເຢຣີໂຮວາ. ແລະ
 ພຣະເຢຣີໂຮວາໄດ້ຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າທ່ານ, ແລະ ປະກາດວ່າ, "ພຣະເຢຣີໂຮວາ, ພຣະເຢຣີໂຮວາພຣະເຈົ້າ,
 ຊົງພຣະເມດຕາ ແລະ ຊົງພຣະກະລຸນາ, ຊົງອົດທົນດົນນານ, ແລະ ບໍລິບູນດ້ວຍຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຈິງ,
 ຊົງຮັກສາພຣະເມດຕາໄວ້ແກ່ຄົນເປັນພັນໆ, ຊົງໃຜດອະໄພຄວາມຊົ່ວຊ້າ, ການລ່ວງລະເມີດ, ແລະ ບາບ,
 ແລະ ຈະບໍ່ຊົງຖືຄົນຜິດວ່າເປັນຄົນບໍ່ຜິດໂດຍຢ່າງໃດເລີຍ; ຊົງລົງໂທດຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງບົດາເຖິງບຸດ, ແລະ
 ເຖິງຫລານຂອງບຸດ, ຈົນເຖິງຊົ່ວອາຍຸທັງສາມ ແລະ ທີສີ່." ແລະ ໂມເຊໄດ້ຮັບຜ້າວກັມສີສະລັງສູ່ແຜ່ນດິນ
 ແລະ ນະມັດສະການ. ແລະ ທ່ານໄດ້ທູນວ່າ, "ຂ້າແດ່ພຣະອົງ,
 ຖ້າບັດນີ້ຂ້າອ້ອມໄດ້ຮັບພຣະຄຸນໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ, ຂໍໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງຂ້າອ້ອມ,
 ຂ້າອ້ອມຂ້ອນວອນ, ໄດ້ສະເດັດຢູ່ທ່າມກາງພວກຂ້າອ້ອມ; ເພາະວ່າ ນີ້ເປັນຊົນຊາດທີ່ຄືແຂງ; ແລະ
 ຂໍຊົງໃຜດອະໄພຄວາມຊົ່ວຊ້າ ແລະ ບາບຂອງພວກຂ້າອ້ອມ, ແລະ
 ຂໍຊົງຮັບພວກຂ້າອ້ອມເປັນມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ." ແລະ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, "ເບີ້ແມ,
 ເຮົາກໍລັງເຮັດພັນທະສັນຍາອັນໜຶ່ງ; ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າທັງປວງ ເຮົາຈະກະທຳການອັດສະຈັນ
 ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍຖືກກະທຳຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ ຫລື ໃນຊາດໃດໆເລີຍ; ແລະ
 ປະຊາຊົນທັງປວງທ່າມກາງຜູ້ທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ນັ້ນ ຈະໄດ້ເຫັນພຣະກິດຂອງພຣະເຢຣີໂຮວາ; ເພາະວ່າ
 ສົງທີ່ເຮົາຈະກະທຳກັບເຈົ້ານັ້ນ ເປັນສົງທີ່ນຳສະພັກກັນ." ອົບພະຍົບ 33:12-34:10.

ໂມເຊເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຕອນສົນສຸດຂອງໂລກ. ພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ທີ່ໃນ
 "ວັນສຸດທ້າຍ" ຂອງການພິພາກສາໄຕ້ສວນໄດ້ທູນຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊົງສຳແດງ "ທາງຂອງ" ພຣະອົງແກ່ພວກເຂົາ,
 "ເພື່ອວ່າ" ພວກເຂົາຈະ "ຮູ້ຈັກ" ພຣະເຈົ້າ, ແລະເພື່ອຕອບສະໜອງ
 ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄຳຕອບຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ຮ້ອນຮົ່ວມີພຣະສັນຍາວ່າ ພຣະອົງ "ຈະສະຖິດໄປກັບ" ພວກເຂົາ,
 ແລະວ່າພຣະເຈົ້າຈະປະທານ "ການພັກສະຫງົບ" ແກ່ປະຊາຊົນນັ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ, "ຈົ່ງຍິນຢູ່ຕາມຫີນທາງທັງຫຼາຍ ແລະຈົ່ງເບີ້,
 ແລະຈົ່ງຖາມຫາບັນດາທາງເກົ່າແກ່ວ່າ ທາງອັນໃດເປັນທາງອັນດີ, ແລະຈົ່ງດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ,
 ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະພົບຄວາມສະຫງົບພັກສຳລັບຈິຕິວິນຍານຂອງຕົນ." ແຕ່ພວກເຂົາກ່າວວ່າ,
 "ພວກເຮົາຈະບໍ່ດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ." ອີກທັງເຮົາໄດ້ຕັ້ງຍາມເຜົາເໝືອພວກເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ,
 "ຈົ່ງຟັງສຽງແກຂອງແຕ." ແຕ່ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, "ພວກເຮົາຈະບໍ່ຟັງ." ເຢເຣມຢາ 6:16, 17.

ເຢເຣມຢາໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຊົນຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ປະຕິເສດຈະ "ເຫັນ" ແລະ "ຟັງ" ແລະເຫດສະນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບ
 "ການພັກຜ່ອນ" ທີ່ຖືກສັນຍາໄວ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາ "ທາງອັນດີ" ແລະ "ດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ."
 ການພັກຜ່ອນນັ້ນ ອີ່ຫລີກໄດ້ລະບຸວ່າເປັນ "ຄວາມຊຸ່ມຊື່ນ."

ພຣະອົງຈະສອນຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃດ? ແລະຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃດເຂົ້າໃຈຄໍາສອນ? ຄືແກ່ຜູ້ທີ່ຫຍຸ້ງຍາກນັ້ນແລ້ວ ແລະຖືກແຍກອອກຈາກເກົາໂນ້ມ. ເພາະວ່າ ຕ້ອງເປັນຂັ້ນຍັດເທິງຂັ້ນຍັດ, ຂັ້ນຍັດເທິງຂັ້ນຍັດ; ບັນທັດເທິງບັນທັດ, ບັນທັດເທິງບັນທັດ; ນັ້ນອ້ອມໜຶ່ງ ແລະທົນນັ້ນອ້ອມໜຶ່ງ: ເພາະດ້ວຍປາກທີ່ໄວ້ຕິດຂັດ ແລະດ້ວຍພາສາອື່ນ ພຣະອົງຈະກ່າວແກ່ຊົນຊາດນີ້. ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, ນີ້ແມ່ນການພັກຜ່ອນ ຊຶ່ງດ້ວຍການນຶພວກເຈົ້າອາດໃຫ້ຄົນເມືອຍລົງໄດ້ພັກຜ່ອນ; ແລະນີ້ແມ່ນຄວາມຊື່ນບານ: ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ. ແຕ່ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວໄດ້ເປັນແກ່ພວກເຂົາດັ່ງນີ້: ຂັ້ນຍັດເທິງຂັ້ນຍັດ, ຂັ້ນຍັດເທິງຂັ້ນຍັດ; ບັນທັດເທິງບັນທັດ, ບັນທັດເທິງບັນທັດ; ນັ້ນອ້ອມໜຶ່ງ ແລະທົນນັ້ນອ້ອມໜຶ່ງ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄປ ແລະຫຼາຍຫຼັງລົງ ແລະແຕກຫັກ ແລະຖືກດັກຈັບ ແລະຖືກຈັບໄປ. ເອຊາຍາ 28:9-13.

“ການພັກຜ່ອນ” ແລະ “ຄວາມຊື່ນບານພື້ນຄົນ” ເປັນຕົວແທນຂອງຜົນລະດູທ້າຍ ຊຶ່ງຖືກເທລົງມາໃນລະຫວ່າງການປະກາດຂ່າວສານເຕືອນຄັງສຸດທ້າຍ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກຊົມລົງໄປສູ່ເວລາເມື່ອຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມກຳລັງຈະປິດລົງ. ລັດຖະບານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ເໜືອປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ; ພວກເຂົາໄດ້ທຳພາລະກົດຂອງຕົນສຳເລັດແລ້ວ ແລະໄດ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບຊົ່ວໂມງແຫ່ງການທົດລອງທີ່ຢູ່ຕ່າງໆພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຜົນປາຍລະດູ ຫຼັກການຊຸມຊົນພື້ນຜູ້ຈາກພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຄຳພະຍານອັນມີຊີວິດໄດ້ຖືກຟື້ນຄືນອີກ. ຄຳເຕືອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຸດທ້າຍໄດ້ດັງອອກໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງ ແລະມັນໄດ້ບຸກເຮົາແລະເຮັດໃຫ້ຊາວແຜ່ນດິນໂລກທີ່ບໍ່ຍອມຮັບຂ່າວສານນັ້ນໂກດແຄ້ນ.” Early Writings, 279.

ຄຳສັນຍາເລື່ອງ “ການພັກຜ່ອນ” ຫຼື “ການຟື້ນກຳລັງ” ຊຶ່ງເປັນ “ຜົນປາຍລະດູ” ນັ້ນ ລວມເຖິງຄຳສັນຍາທີ່ປະທານໃຫ້ແກ່ໃນຖ້ຳ ວ່າ “ການສະຖິດຢູ່” ຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄປກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.

“ພະລະກົດນັ້ນຈະຄ້າຍຄືກັບພະລະກົດໃນວັນເພນເຕກອດ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ ‘ຜົນຕົ້ນລະດູ’ ໄດ້ຖືກປະທານໃນການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໃນຕອນເບີດຂອງຂ່າວປະເສີດ ເພື່ອໃຫ້ເມັດພັນອັນລຳຄ່າງອກງາມຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນ ‘ຜົນປາຍລະດູ’ ກໍຈະຖືກປະທານໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງມັນ ເພື່ອໃຫ້ການກ່ຽວກັບສຸກງອມ. ‘ແລ້ວພວກເຮົາຈະຮູ້ ຖ້າພວກເຮົາຕິດຕາມຕາໄປເພື່ອຈະຮູ້ຈັກພຣະຢາເວ; ການສະເດັດອອກຂອງພຣະອົງແນ່ນອນດັ່ງຮຸ່ງອະລຸນ; ແລະພຣະອົງຈະສະເດັດມາຫາພວກເຮົາເໝືອນດັ່ງຜົນ, ເໝືອນດັ່ງຜົນປາຍລະດູແລະຜົນຕົ້ນລະດູແກ່ແຜ່ນດິນ.’ (Hosea 6:3.) ‘ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາລູກຫຼານແຫ່ງຊີໂອນເອີຍ ຈົ່ງຊົມບານ ແລະປັຕິຍົມໃນພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ; ເພາະພຣະອົງໄດ້ປະທານຜົນຕົ້ນລະດູແກ່ພວກທ່ານຢ່າງພໍສົມຄວນ, ແລະພຣະອົງຈະໃຫ້ຜົນຕົກລົງມາແກ່ພວກທ່ານ, ທັງຜົນຕົ້ນລະດູ ແລະຜົນປາຍລະດູ.’ (Joel 2:23.) ‘ໃນວັນສຸດທ້າຍ ພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ ເຮົາຈະເທອອກຈາກພຣະວິນຍານຂອງເຮົາເທິງເນື້ອໜັງທັງປວງ.’ ‘ແລະຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮ້ອງອອກໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.’ (Acts 2:17, 21.) ພະລະກົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຂ່າວປະເສີດຈະບໍ່ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການສຳແດງພະຣາຊະອຳນາດ ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ນ້ອຍກວ່າທີ່ໄດ້ໝາຍໄວ້ໃນຕອນເບີດຂອງມັນ. ຄຳພະຍາກອນທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ສຳເລັດໃນການເທລົງມາຂອງຜົນຕົ້ນລະດູ ໃນຕອນເບີດຂອງຂ່າວປະເສີດ ຈະຕ້ອງສຳເລັດອີກຄັ້ງໃນຜົນປາຍລະດູໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງມັນ. ນີ້ແມ່ນຄຳ ‘ເວລາແຫ່ງການຊົດຊື່ນ’ ທີ່ອີກຄະສາວົກເປີດໄດ້ຄຸ້ມຫວັງເຖິງ ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ, ‘ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງກັບໃຈເສຍໃໝ່’ ແລະຫັນກັບຄືນມາ ເພື່ອວ່າບາບຂອງທ່ານຈະຖືກລືບອອກ [ໃນການພິພາກສາສິບສອນ], ເມື່ອເວລາແຫ່ງການຊົດຊື່ນຈະມາຈາກພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;

ແລະພຣະອົງຈະຊົງສົງພຣະເຢຊູມາ.' (Acts 3:19-20.)"

"ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍໃບໜ້າທີ່ຕົມໄປດ້ວຍແສງ
ແລະສ່ອງປະກາຍດ້ວຍການອຸທິດຖວາຍອັນບໍລິສຸດ ຈະຮັບເລັ່ງໄປຈາກບ່ອນໜຶ່ງສູ່ອີກບ່ອນໜຶ່ງ
ເພື່ອປະກາດຂ່າວສານຈາກສະຫວັນ. ດ້ວຍສຽງນັບພັນໆ ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ
ຄຳເຕືອນນັ້ນຈະຖືກປະກາດອອກໄປ. ການອັດສະຈັນຈະຖືກກະທຳຂຶ້ນ, ຄົນເຈັບປ່ວຍຈະຖືກຮັກສາໃຫ້ຫາຍ,
ແລະໝາຍສຳຄັນກັບການອັດສະຈັນຈະຕິດຕາມຜູ້ທີ່ເຊື່ອ.
ຊາຕານກໍກະທຳການອັດສະຈັນອັນຫຼອກລວງເຊັ່ນກັນ
ແມ່ນແຕ່ເຮັດໃຫ້ໃຜຕົກລົງມາຈາກພາສະຫວັນຕໍ່ໜ້າສາຍຕາຂອງມະນຸດ. (ພຣະນິມົດ 13:13.) ດັ່ງນັ້ນ
ຊາວໂລກຈະຖືກນຳໃຫ້ເລືອກຢືນຢູ່ຝ່າຍຂອງຕົນ." The Great Controversy, 611, 612.

ການຫຼັ່ງລົງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນວັນທ້າຍໆ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໄວ້ແລ້ວໂດຍການຫຼັ່ງລົງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການປະກາດຂ່າວປະເສີດ. "ພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວຫ໌ແກ່ພວກເຂົາ" ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ຍອມຟັງສົງພຣະວິນຍານກ່າວແກ່ບັນດາຄຣິສຕະຈັກ ແມ່ນຫຼັກການພະຍາກອນທີ່ນຳເສັ້ນປະຫວັດສາດພະຍາກອນໜຶ່ງເຂົ້າໄປເພີ່ມໃສ່ອີກເສັ້ນປະຫວັດສາດພະຍາກອນໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ເຫັນປາຍສຸດຂອງໂລກ. ນີ້ແມ່ນຫຍັງອັນນອກຈາກຫຼັກການທີ່ວ່າ ຈຸດຈົບຂອງສົງໝົດຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງໝົດ. ກົດພະຍາກອນນີ້ຖືກປະຕິເສດໂດຍຊົນຊາດລາວດິເຊຍເຊວັນທ໌ເດ ແອດເວນຕິສ ທີ່ໂງ່ເຂົາ. ເມື່ອມັນຖືກຍອມຮັບ ພຣະເຈົ້າສາມາດ "ສອນຄວາມຮູ້" ໄດ້, ຊົງດານເອີນລະບຸວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນເວລາສຸດທ້າຍ, ແລະເປັນຄວາມຮູ້ດຽວກັນນັ້ນເອງທີ່ເຮເຊອາກ່າວວ່າ ປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກທຳລາຍເພາະປະຕິເສດມັນ. ຊົນຈຳພວກໃນອີຊາຢາ ແລະ ເຢເຣມີຢາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຈະຟັງຫຼີ້ຈະເບີ້ ກໍປະຕິເສດ "ການຊົນບານຄົນໃໝ່," ຊົງເປັນ "ການພັກຜ່ອນ" ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສັນຍາວ່າຈະປະທານແກ່ປະຊາກອນ "ວັນສຸດທ້າຍ" ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະສາມາດຜ່າຜັນວິກິດການໃນຕອນປາຍແຫ່ງວັນທັງຫຼາຍໄດ້ຢ່າງປອດໄພ.

"ພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" (ພຣະລັກສະນະ) ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດແກ່ໂມເຊ ຄືວ່າ "ພຣະເຢໂຫວາພຣະເຈົ້າ" ເປັນ "ຜູ້ຊົງເມດຕາ ແລະ ຊົງພຣະກະລຸນາ, ຊົງອົດທົນຍາວນານ, ແລະ ຊົງບໍລິບູນດ້ວຍຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຈິງ." ພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງຄື ຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມຈິງ. ຄວາມຈິງທີ່ເປັນຕົວແທນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງນັ້ນ ຍ່ອມສຳພັນຄຽງຄູ່ກັບຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງສະເໝີ, ເພາະບໍ່ມີມະນຸດຜູ້ໃດຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງ ນອກເສຍຈາກວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງສຳແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ເຂົາກ່ອນ, ເພາະທຸກຄົນໄດ້ເຮັດບາບ ແລະ ເສືອມຂາດຈາກພຣະສິລິ (ພຣະລັກສະນະ) ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມຈິງທີ່ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງເປັນອາວຸພານ ແລະ ໂອເມກາ ຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ຖືກຮັກສາໂດຍຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອະໄພບາບຊົ່ວ ແລະ ບາບຂອງເຂົາແລ້ວ. ການອະໄພນັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນເຫດການສຸດທ້າຍຂອງການພິພາກສາໄຕ້ສ່ວນ. ບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງສຳແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ເຂົາ ອັນເປັນການອະໄພບາບຂອງເຂົານັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງຮັບເອົາເຂົາໄວ້ເປັນມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ ແລະ ຊົງເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບເຂົາ.

"ໃນວັນສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້,
ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຈະຕ້ອງຖືກຟື້ນຟູຂຶ້ນໃໝ່."
Review and Herald, February 26, 1914.

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງໝົດ ລວມທັງໂມເຊ ກຳລັງຊົບອີກເຖິງວັນສຸດທ້າຍແຫ່ງການພິພາກສາໄຕ້ສ່ວນ ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງຟື້ນຟູພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງກັບຜູ້ທີ່ຖືກຈຳແນກວ່າເປັນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າຄົນ. ແລະເມື່ອພັນທະສັນຍານັ້ນຖືກສະຖາປະນາແລ້ວ ພຣະເຈົ້າ "ຈະຊົງກະທຳການອັດສະຈັນ ຊົງບໍ່ເຄີຍມີການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນໃນແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນ ຫຼືໃນຊົນຊາດໃດໆ; ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດທຳມາກາງຜູ້ທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ນັ້ນ ຈະໄດ້ເຫັນພຣະກົດຂອງພຣະຢາເວ; ເພາະສົງທິເຮົາຈະກະທຳກັບເຈົ້ານັ້ນ ເປັນສົງທິນຳຢ່າເກງຢ່າງຍິ່ງ."

ປະສົບການຂອງໂມເຊຢູ່ໃນຖ້ຳເທິງພູໂຮເຣບ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກອີກຊື່ໜຶ່ງວ່າພູຊີນາຍ ໄດ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນບົລິບິດແຫ່ງການຕັ້ງຂຶ້ນຂອງໂມເຊກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ການຕັ້ງຂຶ້ນທ່ານແມ່ນເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໜ້າທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ທ່ານ. ໂມເຊກໍາລັງຢູ່ໃນການຕັ້ງກຽວກັບຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າຕົວໂລກ. ກ່ອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະແດງສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງແກ່ໂມເຊ ພວກເຮົາພົບເຫັນໂມເຊໃຊ້ເຫດຜົນໃດກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍສະເໜີວ່າ ຖ້າຫາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳລາຍບັນດາຜູ້ກະບົດຜູ້ທີ່ຫາກໄດ້ເຕັ້ນຮອບລູກງົວຄຳຂອງອາໂຣນ ການທຳລາຍບັນດາຜູ້ກະບົດນັ້ນກໍຈະທຳລາຍຂ່າວສານທີ່ກຳລັງຊີ້ບອກລະບຸເຖິງລັດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແລະພຣະຢາເວໄດ້ຕັດກັບໂມເຊວ່າ, "ເຮົາໄດ້ເຫັນຊົນຊາດນີ້ແລ້ວ, ແລະເບິ່ງເຖິງ, ເຂົາເປັນຊົນຊາດຄໍ່າແຂງ. ບັດນີ້ຈົ່ງປ່ອຍເຮົາໄວ້, ເພື່ອຄວາມພໍໃຈຂອງເຮົາຈະລຸກໄໝ້ຕໍ່ເຂົາ, ແລະເພື່ອເຮົາຈະທຳລາຍເຂົາເສຍ; ແລະເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊົນຊາດໃຫຍ່." ແລະໂມເຊໄດ້ວົງວອນຕໍ່ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງຕົນ ແລະທຸນວ່າ, "ຂ້າແຕ່ພຣະຢາເວ, ເຫດໃດຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງຈຶ່ງລຸກໄໝ້ຕໍ່ຊົນຊາດຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບດ້ວຍຄຣິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະດ້ວຍພຣະຫັດອັນຊົງຮີດ? ເປັນຫຍັງຊາວອີຢິບຈຶ່ງຄວນເວົ້າ ແລະກ່າວວ່າ, 'ພຣະອົງໄດ້ນຳເຂົາອອກມາກໍເພື່ອຄວາມພໍໃຈ, ເພື່ອຈະຂ້າເຂົາເສຍທຸກຢ່າງ ແລະເພື່ອຈະທຳລາຍເຂົາໃຫ້ສິ້ນໄປຈາກໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ?' ຂໍພຣະອົງຫັນຈາກຄວາມພໍໃຈອັນຮ້າຍແຮງນັ້ນ ແລະຊົງປ່ຽນພຣະທັຍຈາກໄພພິບັດທີ່ຈະມາເຖິງຊົນຊາດຂອງພຣະອົງ. ຂໍຊົງລະນຶກເຖິງອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະອີສາເອນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະຕິຍານຕໍ່ເຂົາໂດຍພຣະອົງເອງ ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, 'ເຮົາຈະເພີ່ມພູມເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍດັ່ງດາວໃນພຳສະຫວັນ, ແລະແຜ່ນດິນທັງໝົດທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ ເຮົາຈະມອບໃຫ້ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ, ແລະເຂົາຈະຮັບເປັນມຸຮະດົກຕະຫຼອດໄປ.'" ແລະພຣະຢາເວຊົງປ່ຽນພຣະທັຍຈາກໄພພິບັດທີ່ພຣະອົງດຳຮົຈະກະທຳຕໍ່ຊົນຊາດຂອງພຣະອົງ. ອົບເພະຍົບ 32:9-14.

ປະສົບການໃນຖ້ຳຂອງໂມເຊລວມເຖິງຂ່າວສານທີ່ໂມເຊໄດ້ຮັບການຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ນຳສະເໜີແກ່ໂລກ. ຄຳພະຍານເຖິງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າໂມເຊ ແລະປະກາດພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ ຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນບົລິບິດຂອງຂ່າວສານພາຍໃນກ່ຽວກັບປະຊາຊົນຜູ້ກະບົດຂອງພຣະເຈົ້າ (Laodicean) ແລະບົລິບິດຂອງປະສົບການໃນຖ້ຳຂອງເອລຢາກຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນທຳມະກາງການຕັ້ງຂຶ້ນທ່ານກັບ Jezebel ຫຼື ສະຫະພັນສາມຝ່າຍຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ສັນຕະບາບາ ແລະ ສະຫະປະຊາຊາດ. ສົ່ງໜຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານພາຍໃນສຳລັບຄຣິສຕະຈັກ, ອີກສົ່ງໜຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານພາຍນອກສຳລັບໂລກ, ແຕ່ພະຍານສອງຄົນຄືໂມເຊ ແລະ ເອລຢາ ຢູ່ໃນຖ້ຳດຽວກັນແຫ່ງໂຮເຣບ, ແລະທັງສອງກໍຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນຖ້ຳນັ້ນໃນຕອນປາຍຂອງໂລກ.

ແລະ ອາຮັບໄດ້ບໍ່ອອກແກ່ເຢເຊເບນທຸກສິ່ງທີ່ເອລຢາໄດ້ຮັດ ແລະທັງວິທີທີ່ທ່ານໄດ້ຂ້າບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງໝົດດ້ວຍດາບ. ແລ້ວ ເຢເຊເບນໄດ້ສົ່ງຜູ້ສື່ສານໄປຫາເອລຢາ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ຂໍໃຫ້ບັນດາພະທັງຫຼາຍກະທຳແກ່ຂ້ອຍດັ່ງນີ້ ແລະໝັກຍົກວ່ານີ້ອີກ ຖ້າໃນເວລາປະມານນີ້ຂອງມື້ອື່ນ ຂ້ອຍບໍ່ເຮັດຊີວິດຂອງເຈົ້າໃຫ້ເປັນເໝືອນຊີວິດຂອງຄົນໜຶ່ງໃນພວກນັ້ນ." ແລະເມື່ອທ່ານເຫັນດັ່ງນັ້ນ ທ່ານກໍລຸກຂຶ້ນ ແລະໜີໄປເພື່ອຮັກສາຊີວິດຂອງຕົນ ແລະມາເຖິງເບເອຊີປີາ ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບຢູດາ ແລະໄດ້ປະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຕົນໄວ້ທັງນັ້ນ. ແຕ່ຕົວທ່ານເອງໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າໄປໃນຖົນກັ່ນດາວເປັນລະຍະທາງໜຶ່ງວັນ ແລະມານັ່ງຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນສົນບຳຕົ້ນໜຶ່ງ; ແລະທ່ານໄດ້ທຸນຂໍເພື່ອຕົນເອງໃຫ້ຕ້າຍ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ພໍແລ້ວ; ບັດນີ້ ໂອ ພຣະຢາເວ ຂໍພຣະອົງຊົງເອົາຊີວິດຂອງຂ້ານອ້ອມໄປເສຍ;

ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍບໍ່ດີກວ່າບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້ານ້ອຍ." ແລະໃນຂະນະທີ່ທ່ານນອນລົງ ແລະຫຼັບຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນສົ້ນບ່ານນັ້ນ ເບຶ້ງແມ, ທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໄດ້ສຳຜັດທ່ານ ແລະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະກິນເສຍ." ແລະທ່ານໄດ້ເບຶ້ງ ແລະເບຶ້ງແມ, ມີເຂົ້າໜົມກ້ອນໜຶ່ງບັງຢູ່ເທິງຖ່ານໄຟ ແລະມີໄຫນ້າວາງຢູ່ຂ້າງສີ່ສະຂອງທ່ານ. ແລະທ່ານກໍໄດ້ກິນ ແລະດື່ມ ແລະນອນລົງອີກ. ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະຢາເວໄດ້ກັບມາເປັນຄັ້ງທີສອງ ແລະສຳຜັດທ່ານ ແລະກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະກິນເສຍ; ເພາະວ່າທາງເດີນນັ້ນຍາວໄກເກີນກຳລັງຂອງເຈົ້າ." ແລະທ່ານກໍລຸກຂຶ້ນ ແລະກິນ ແລະດື່ມ ແລ້ວໄດ້ເດີນທາງດ້ວຍກຳລັງຈາກອາຫານນັ້ນເປັນເວລາສິບວັນສິບຄົນ ຈົນເຖິງໂຮເຣບ ພູເຂົາຂອງພຣະເຈົ້າ. ແລະທ່ານມາເຖິງບ່ອນນັ້ນ ຄືຖ້ຳແຫ່ງໜຶ່ງ ແລະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ແລະເບຶ້ງແມ, ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງທ່ານ ແລະພຣະອົງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, "ເອລີຢາ, ເຈົ້າມາເຮັດຫຍັງຢູ່ນີ້?" ແລະທ່ານກ່າວວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມຮ້ອນຮົນຢ່າງຍິ່ງເພື່ອພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາ; ເພາະວ່າລູກຫຼານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ປະຖົມພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ທຳລາຍແທນບູຊາຂອງພຣະອົງລົງ ແລະຂ້າບັນດາຜູ້ພະຍາກອນຂອງພຣະອົງດ້ວຍດາບ; ແລະເຫຼືອແຕ່ຂ້ານ້ອຍຄົນດຽວ, ແລະພວກເຂົາກຳລັງສະແຫວງຫາຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍເພື່ອຈະຊົງເອົາໄປ." ແລະພຣະອົງກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງອອກໄປ ແລະຍົນຢູ່ເທິງພູເຂົາຕຳພຣະພັກຂອງພຣະຢາເວ." ແລະເບຶ້ງແມ, ພຣະຢາເວໄດ້ສະເດັດຜ່ານໄປ, ແລະລົມໃຫຍ່ອັນແຮງກຳໄດ້ສັ່ນສະເທືອນພູເຂົາ ແລະທຳລາຍຫີນຜາໃຫ້ແຕກອອກຕຳພຣະພັກຂອງພຣະຢາເວ; ແຕ່ພຣະຢາເວບໍ່ຢູ່ໃນລົມນັ້ນ; ແລະຫຼັງຈາກລົມນັ້ນກໍມີແຜ່ນດິນໄຫວ; ແຕ່ພຣະຢາເວບໍ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໄຫວນັ້ນ; ແລະຫຼັງຈາກແຜ່ນດິນໄຫວກໍມີໄຟ; ແຕ່ພຣະຢາເວບໍ່ຢູ່ໃນໄຟນັ້ນ; ແລະຫຼັງຈາກໄຟນັ້ນກໍມີສິ່ງງອ່ອນເບົາສະຫງົບ. ແລະເມື່ອເອລີຢາໄດ້ຍິນສຽງນັ້ນ ທ່ານກໍໄດ້ເອົາເສື້ອຄຸມຂອງຕົນຫໍ່ໜ້າ ແລະອອກໄປຍົນຢູ່ເທິງປາກຖ້ຳ. ແລະເບຶ້ງແມ, ມີສິ່ງໜຶ່ງມາເຖິງທ່ານ ແລະກ່າວວ່າ, "ເອລີຢາ, ເຈົ້າມາເຮັດຫຍັງຢູ່ນີ້?" ແລະທ່ານກ່າວວ່າ, "ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມຮ້ອນຮົນຢ່າງຍິ່ງເພື່ອພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາ; ເພາະວ່າລູກຫຼານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ປະຖົມພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ທຳລາຍແທນບູຊາຂອງພຣະອົງລົງ ແລະຂ້າບັນດາຜູ້ພະຍາກອນຂອງພຣະອົງດ້ວຍດາບ; ແລະເຫຼືອແຕ່ຂ້ານ້ອຍຄົນດຽວ, ແລະພວກເຂົາກຳລັງສະແຫວງຫາຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍເພື່ອຈະຊົງເອົາໄປ." ແລະພຣະຢາເວກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, "ຈົ່ງໄປ ແລະກັບຄືນໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າສູ່ຖິ່ນກັນດານແຫ່ງດາມາເຊັກ; ແລະເມື່ອເຈົ້າໄປເຖິງ ຈົ່ງເຈົ້ມຮາຊາເອນໃຫ້ເປັນກະສັດເຫນືອຊີເຣຍ; ແລະເຢຣູ ບຸດຂອງນົມຊີ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຈົ້ມໃຫ້ເປັນກະສັດເຫນືອອິດສະຣາເອນ; ແລະເອລີຊາ ບຸດຂອງຊາຟາດ ຊາວອາເບນເມໂຮລາ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຈົ້ມໃຫ້ເປັນຜູ້ພະຍາກອນແທນເຈົ້າ. ແລະຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຫີນຟື້ນດາບຂອງຮາຊາເອນ ເຢຣູຈະຂ້າເສຍ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ຫີນຟື້ນຈາກດາບຂອງເຢຣູ ເອລີຊາຈະຂ້າເສຍ. ແຕ່ວ່າ ເຮົາໄດ້ສະຫງວນຄົນໄວໃຫ້ເຮົາໃນອິດສະຣາເອນເຈັດພັນຄົນ ຄືທຸກຫົວເຂົາທີ່ໄດ້ຄຸກລົງນະມັດສະການບາອານ ແລະທຸກບາກທີ່ໄດ້ຈູບມັນ." 1 ກະສັດ 19:1-18.

ປະສົບການໃນຖ້ຳຂອງເອລີຢາ ເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມທົ່ຖອຍຂອງຜູ້ພະຍາກອນຕ່ຳຂ່າວສານ ແລະຕໍ່ຜົນກະທົບຕາມທົ່ວເຂົ້າໃຈວ່າຂ່າວສານແລະວຽກງານຂອງລາວໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດ. ໃນເຊລກຳລັງປົກປ້ອງຂ່າວສານທົ່ວເຂົ້າໄດ້ຊົງປະກາດໄວ້ ແຕ່ເອລີຢາໄດ້ຍ້ອມລະຫັງຂ່າວສານນັ້ນແລ້ວ. ມັນເປັນຂ່າວສານດຽວກັນ ຍົກເວັ້ນແຕ່ວ່າອັນໜຶ່ງເປັນເລື່ອງພາຍໃນກ່ຽວກັບຄຣິດຈັກ ແລະອີກອັນໜຶ່ງເປັນເລື່ອງພາຍນອກຂອງຄຣິດຈັກ. ແຕ່ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ, ເມື່ອນຳມາພິຈາລະນາຮ່ວມກັນ ທັງສອງກຳລັງສະແດງພາບຂ່າວສານສອງປະການແຫ່ງພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບແປດ. ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍຈຳເປັນຕ້ອງເນັ້ນຍ້າກ່ຽວກັບຄວາມຈິງທັງປວງທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບຖ້ຳ ກໍຄືວ່າ ໃນ "ວັນສຸດທ້າຍ" ຄວາມທົ່ຖອຍທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງອອກບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດ ລ້ວນແຕ່ເປັນຄວາມທົ່ຖອຍກ່ຽວກັບຂ່າວສານ ແລະຜົນກະທົບຂອງມັນ.

ໂມເຊ ແລະ ເອລີຢາ ທັງສອງເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ "ໄດ້ຍິນ" ແລະ "ເຫັນ" "ພຣະສຸລະສຽງ" ຊຶ່ງເປັນ "ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວ." "ພຣະວັດຈະນະ" ນັ້ນເປັນຕົວແທນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ ຄື ພຣະເມດຕາ ແລະ ຄວາມຈິງ. ຜູ້ແຕ່ງເພງສັນລະເສີນຍັງທຸນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າສຳແດງພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງເປັນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ. ເພື່ອຈະເຫັນ "ພຣະເມດຕາ" ຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ແຕ່ງເພງສັນລະເສີນໄດ້ສັນຍາວ່າຈະ "ໄດ້ຍິນ" ສົງທິພຣະວິນິຍານກ່າວແກ່ບັນດາຄຣິດຕະຈັກ.

ແດ່ຫົວໜ້ານັກດົນຕີ, ເພງສັນລະເສີນບົດໜຶ່ງສຳລັບບຸດທັງຫຼາຍຂອງໂຄຣາ. ຂ້າແຕ່ພຣະຢາເວ, ພຣະອົງໄດ້ສະແດງຄວາມໃຜດປານແກ່ແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງ; ພຣະອົງໄດ້ນຳການເປັນເຊື້ອຂອງຢາໂຄບກັບຄືນມາ [ກັບຄືນສະພາບ]. ພຣະອົງໄດ້ອະໄພຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມບາບທັງໝົດຂອງເຂົາ. ເສລາ. ພຣະອົງໄດ້ຍົກອອກພຣະພິໄລດທັງໝົດຂອງພຣະອົງ; ພຣະອົງໄດ້ຫັນພຣະອົງອອກຈາກຄວາມຮ້າຍແຮງແຫ່ງຄວາມກົວຂອງພຣະອົງ. ຂໍຊົງຫັນພວກຂ້ານ້ອຍກັບຄືນ, ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຄວາມພົ້ນຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂໍໃຫ້ຄວາມກົວຂອງພຣະອົງຕຳພວກຂ້ານ້ອຍຢຸດເຊົາ. ພຣະອົງຈະພຣະພິໄລດພວກຂ້ານ້ອຍຕະຫຼອດໄປຫຼື? ພຣະອົງຈະຍຶດຄວາມກົວຂອງພຣະອົງໄປເຖິງທຸກຊົວອາຍຸຄົນຫຼື? ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງຊຸບຊີວິດພວກຂ້ານ້ອຍອີກບໍ່, ເພື່ອວ່າປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຈະຊົມຊືມຍິນດີໃນພຣະອົງ? ຂ້າແຕ່ພຣະຢາເວ, ຂໍຊົງສະແດງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂໍປະທານຄວາມພົ້ນຂອງພຣະອົງແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ. ຂ້ານ້ອຍຈະຟັງວ່າພຣະເຈົ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວສົງໃດ; ເພາະພຣະອົງຈະກ່າວສັນຕິສຸກແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະແກ່ວິສຸດຊົນຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ຢ່າໃຫ້ເຂົາທັງຫຼາຍຫັນກັບໄປສູ່ຄວາມໂງ່ເຂົ້າອີກ. ແນ່ນອນ ຄວາມພົ້ນຂອງພຣະອົງຢູ່ໃກ້ຜູ້ທີ່ຍິ່ງເກງພຣະອົງ; ເພື່ອສະຫງ່າລາສີຈະສະຖິດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາ. ຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມຈິງໄດ້ພົບກັນ; ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ສັນຕິສຸກໄດ້ຈຸບກັນ. ຄວາມຈິງຈະງອກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນ; ແລະຄວາມຊອບທຳຈະມອງລົງມາຈາກຜ້າສະຫວັນ. ແທ້ຈິງ ພຣະຢາເວຈະປະທານສົງທິດີ; ແລະແຜ່ນດິນຂອງພວກເຮົາຈະໃຫ້ຜົນອັນອຸດົມຂອງມັນ. ຄວາມຊອບທຳຈະນຳໜ້າພຣະອົງ; ແລະຈະຈັດວາງພວກເຮົາໄວ້ໃນທາງແຫ່ງຮອຍພຣະບາດຂອງພຣະອົງ. ສັນລະເສີນ 85:1-13.

ຈົ່ງສັງເກດວ່າ "ພຣະກະລຸນາແລະຄວາມຈິງ," (ແລະ "ຄວາມຈິງ" ແມ່ນຄຳພາສາເຮັບຮົວ 'emet' ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອ້າງເຖິງ) ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຊອບທຳແລະສັນຕິສຸກ ໄດ້ "ຈຸບກັນ" ແລ້ວ. ສົງເຫງົານັ້ນຖືກເຊື່ອມປະສານເຂົ້າດ້ວຍກັນ. ຜູ້ປະພັນພຣະທຳເພງສັນລະເສີນໄດ້ຈັດວາງບົດເພງຂອງທ່ານໄວ້ໃນ ຍຸກສຸດທ້າຍແຫ່ງການພິພາກສາແບບສືບສວນ ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ "ອະໄພຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງ" "ປະຊາຊົນ" ຂອງພຣະອົງ. ຄຳທຸນຂໍແມ່ນວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງ "ພົ້ນຟູຊີວິດ" ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງທ່ານ.

"ການພົ້ນຟູ ແລະ ການປະຕິຮູບຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ການປະຕິບັດພັນທະກົດຂອງພຣະວິນິຍານບໍລິສຸດ. ການພົ້ນຟູ ແລະ ການປະຕິຮູບເປັນສອງສົງທິດຕາຕ່າງກັນ. ການພົ້ນຟູໝາຍເຖິງການຕໍ່ອາຍໃໝ່ແຫ່ງຊີວິດຜ່າຍວິນິຍານ, ການບຸກໃຫ້ພະລັງຂອງຈິດໃຈ ແລະ ຫົວໃຈມີຊີວິດຊື່ວາຂຶ້ນ, ການເປັນຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍຜ່າຍວິນິຍານ. ການປະຕິຮູບໝາຍເຖິງການຈັດລະບຽບໃໝ່, ການບ່ຽນແປງໃນແນວຄວາມຄິດ ແລະ ທິດສະດີ, ນີ້ໄສ ແລະ ການປະພຶດປະຕິບັດ. ການປະຕິຮູບຈະບໍ່ເກີດຜົນດີແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ ນອກຈາກວ່າມັນຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັບການພົ້ນຟູໂດຍພຣະວິນິຍານ. ການພົ້ນຟູ ແລະ ການປະຕິຮູບຈະຕ້ອງເຮັດວຽກຕາມທິດຊົງກຳນົດໄວ້ໃຫ້ແກ່ມັນ, ແລະ ໃນການເຮັດວຽກນີ້ ມັນຈະຕ້ອງປະສົມປະສານເປັນອັນດຽວກັນ." Selected Messages, book 1, 128.

ການ “ຟື້ນຄືນຊີວິດ” ທີ່ຜູ້ຂຽນພຣະຄຳເພງໄດ້ທຸນຂຽນນັ້ນ ບົ່ງຊີ້ຖືກຄຳທຸນຂອງຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຮູ້ວ່າຕົນເອງຕາຍແລ້ວ. ການຟື້ນຄືນຊີວິດທີ່ຜູ້ຂຽນພຣະຄຳເພງໄດ້ທຸນຂຽນນັ້ນ ເປັນຄຳທຸນຂໍ້ທີ່ຍາກຫຼາຍສຳລັບຊາວລາໂອດີເຊຍທີ່ຈະທຸນຂໍ້, ເພາະຊາວລາໂອດີເຊຍບໍ່ຮູ້ຕົວວ່າຕົນເອງຕາຍຜ່າຍວິນຍານ, ແຕ່ຖ້າເຂົາບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ ເຂົາກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ການຟື້ນຄືນຊີວິດນັ້ນສຳເລັດລົງໂດຍການຍືນຍອມທີ່ຈະ “ຟັງວ່າພຣະເຈົ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກ່າວສົ່ງໃດ,” ແລະບໍ່ຄວນມີວົງການອື່ນໃດມາກ່ອນການທີ່ພວກເຮົາຈະຮັບຮອງການຟື້ນຄືນຊີວິດນັ້ນໃຫ້ໝັ້ນຄົງ ອັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດສະຖິດຢູ່ພາຍໃນພວກເຮົາ.

“ການຟື້ນຝຸດແຫ່ງຄວາມເປັນຄືນຊອບທຳອັນແທ້ຈິງທ່າມກາງພວກເຮົາ ເປັນຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈິງໃຫຍ່ແລະເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດໃນບັນດາຄວາມຈຳເປັນທັງໝົດຂອງພວກເຮົາ. ການສະແຫວງຫາສິ່ງທີ່ຄວນເປັນພາລະກົດອັນດັບທຳອິດຂອງພວກເຮົາ.” Selected Messages, book 1, 121.

ເມື່ອກ່າວເຖິງພຣະທຳພຣະນິມົດ ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ກ່າວດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

“ເມື່ອພວກເຮົາໃນຖານະເປັນປະຊາຊົນເຂົ້າໃຈວ່າບົນເຫຼັ້ມນີ້ມີຄວາມໝາຍຕໍ່ພວກເຮົາຢ່າງໃດ ການຟື້ນຝຸດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະປາກົດຂຶ້ນທ່າມກາງພວກເຮົາ.” Testimonies to Ministers, 113.

ຄຳວ່າ “revival” ຖືກນິຍາມວ່າ ການນຳກັບຄືນມາສູ່ຊີວິດ. ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໃຫ້ຢູ່ໃນບັນດາໜັງແສນສະໜິນສະໜັບສະໜູນຈຳເປັນຕ້ອງຮັບຮູ້ກ່ອນວ່າ ພວກເຂົາເປັນຄົນຕາຍ ແລະກຳລັງຕ້ອງການການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ໜັງແສນສະໜິນສະໜັບສະໜູນນັ້ນເປັນຄົນຕາຍ ເປັນອົງປະກອບອັນສຳຄັນຂອງຂ່າວສານທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກອອກກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະປິດລົງພຽງເລັກນ້ອຍ. ພວກເຮົາຍັງມີອີກຫຼາຍທີ່ຈະກ່າວເຖິງຄວາມຈິງນີ້. ສິ່ງທີ່ຟື້ນຄືນຊີວິດໃຫ້ພວກເຮົາ ຄື “ຄວາມເມດຕາ” ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງຍືນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ເມື່ອພຣະອົງ “ຟື້ນຄືນຊີວິດ” ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ແລະປະທານຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ. ສິ່ງທີ່ຟື້ນຄືນຊີວິດໃຫ້ພວກເຮົາ ຄືຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນ Alpha ແລະ Omega, ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນໃຫ້ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນພວກເຮົາຊຶ່ງ “ສັນຕິສຸກ” ທີ່ເກີນກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈທັງປວງ. ຄຳສັນຍາຄືວ່າ “ຄວາມຈິງ” “ຈະງອກຂຶ້ນຈາກແຜ່ນດິນໂລກ.” ຂ່າວສານທີ່ຖືກແທນໄວ້ດ້ວຍ “ຄວາມຈິງ,” ຊຶ່ງເປັນ Alpha ແລະ Omega, ມີຕົ້ນກຳເນີດຢູ່ໃນສະຫະລັດ, ເພາະວ່າມັນງອກຂຶ້ນ “ຈາກແຜ່ນດິນໂລກ.” ຂ່າວສານໃນຕອນຕົ້ນໄດ້ມາຈາກສະຫະລັດ ແລະຂ່າວສານໃນຕອນທ້າຍກ່ຽວກັບຂຶ້ນມາຈາກສະຖານທີ່ດຽວກັນ.

ໂດຍມີບົດບົດວ່າຖ້າຂອງພຣະເຈົ້າເປັນສັນຍະລັກ, ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາຜູ້ເພີ່ມຍາກອນອື່ນໆທີ່ໄດ້ຢູ່ໃນຖ້ຳເຊີງສັນຍະລັກ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງລະບຸວ່າ ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕັສະມາແມ່ນເອລີຍາ, ແລະ ໂຢຮັນໄດ້ຢູ່ໃນຄຸກເມື່ອລາວຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເມື່ອຊາຜູ້ຈະມານັ້ນຫຼີ້ນ. ລາວຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ພຣະລັກສະນະອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູ ລາວຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ວ່າ ຂ່າວສານທີ່ລາວໄດ້ປະກາດ ແລະ ຂ່າວສານທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສືບຕໍ່ປະກາດນັ້ນ ເປັນຂ່າວສານທີ່ແທ້ຈິງຫຼີ້ນ. ລາວຈຶ່ງສົ່ງພວກສາວົກຂອງຕົນໄປທຸນຖາມພຣະເຢຊູເຖິງຄຳຖາມນັ້ນ, ແລະ ພຣະເຢຊູຊົງຂ້າມພົ້ນຄຳຖາມຂອງເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະ ດຳເນີນຕໍ່ໄປເພື່ອສຳແດງພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງແກ່ເຂົາ.

“ດັ່ງນັ້ນ ວັນນັ້ນກໍໄດ້ຜ່ານໄປ ໂດຍພວກສາວົກຂອງໂຢຮັນໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນທຸກສິ່ງ. ໃນທີ່ສຸດ ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນພວກເຮົາເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ ແລະຊົງກຳລັງໃຫ້ພວກເຮົາໄປບອກໂຢຮັນເຖິງສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ເປັນພະຍານເຫັນ ໂດຍຊົງເພີນວ່າ, ‘ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ສະດຸດເພາະເຮົາ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນສຸກ.’ ລູກ 7:23, R. V. ຫຼັກຖານແຫ່ງພຣະເທວະພາບຂອງພຣະອົງປາກົດໃຫ້ເຫັນໃນການທີ່ພຣະອົງຊົງສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈຳເປັນຂອງມວນມະນຸດຜູ້ກຳລັງທຸກທ່າລະມານ. ພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກສຳແດງອອກໃນການທີ່ພຣະອົງຊົງຖອມພຣະອົງລົງມາສູ່ສະພາບຕ່ຳ

ຕ້ອຍຂອງພວກເຮົາ."

"ພວກສາວົກໄດ້ນຳຂ່າວສານນັ້ນໄປ, ແລະເທົ່ານັ້ນກໍ່ພຽງພໍແລ້ວ.

ໂຍຮັນໄດ້ລະນຶກເຖິງຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາວາ, 'ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເຈັມເຮົາໄວ້
ເພື່ອປະກາດຂ່າວດີແກ່ຜູ້ທີ່ສຸພາບອ່ອນໂຍນ;
ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາເພື່ອພັນບາດແຜຜູ້ທີ່ໃຈແຕກສະລາຍ, ເພື່ອປະກາດອິດສະລະແກ່ພວກເຮົາ,
ແລະການເປີດເຮືອນຈຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຖືກຈອງຈຳ;
ເພື່ອປະກາດປ້ອນເປັນທີຊອບພຣະໄທຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.' ເອຊາຍາ 61:1, 2.
ພຣະລາຊກິດຂອງພຣະຄຣິດບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ປະກາດວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເມຊີອາເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງສະແດງອີກດ້ວຍວ່າ ອານາຈັກຂອງພຣະອົງຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນດ້ວຍລັກສະນະແນວໃດ.
ຄວາມຈິງອັນດຽວກັນທີ່ໄດ້ມາເຖິງເອລີຍາໃນຖົນກັ່ນດານນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ໂຍຮັນເຊັ່ນກັນ, ເມື່ອ
'ມີລົມໃຫຍ່ແລະແຮງກຳພັດຈົນພູເຂົາແຕກ ແລະຫີນແຕກກະຈາຍຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ;
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ໃນລົມ: ແລະພາຍຫຼັງລົມກໍ່ມີແຜ່ນດິນໄຫວ;
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໄຫວ: ແລະພາຍຫຼັງແຜ່ນດິນໄຫວກໍ່ມີພູ;
ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສະຖິດຢູ່ໃນພູ.' ແລະພາຍຫຼັງພູນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ຜູ້ພະຍາກອນດ້ວຍ
'ສຽງເບິ່ງອັນສະຫງົບ.' 1 ກະສັດ 19:11, 12. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຈະຊົງປະກອບພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງ
ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍການປະທະກັນຂອງອາວຸດ ຫຼືດ້ວຍການຄວາບບັນລັງ ແລະອານາຈັກຕ່າງໆ,
ແຕ່ດ້ວຍການຕັດກັບຈິດໃຈຂອງມະນຸດ ໂດຍຊີວິດແຫ່ງພຣະກະລຸນາ ແລະການສະຫຼະຕົນເອງ." Desire of
Ages, 217.

ຮີດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຖ່າຍທອດຜ່ານທາງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ. ມັນຖືກນຳສົ່ງເຖິງ
"ຈິດໃຈຂອງມະນຸດ." ນັ້ນແມ່ນບົດຮຽນຂອງ "ສຽງເບິ່ງອັນສະຫງົບ." ແຕ່ຂ່າວສານຂອງເອລີຍາເປັນຂ່າວສານ
ພາຍນອກທີ່ຊີ້ບອກເຖິງກຳລັງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ພາຍນອກປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະຄຣິດກຳລັງບອກເອລີຍາວ່າ ໃນ
"ວັນສຸດທ້າຍ" ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງນັ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ຮີດອຳນາດຕັ້ງຢູ່ ແຕ່ "ການປະທະກັນຂອງອາວຸດ
ແລະການລົ້ມຄວນຂອງບັນລັງແລະອານາຈັກຕ່າງໆ," ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍລົມທີ່ທຳລາຍ, ແຜ່ນດິນໄຫວ ແລະໄຟ,
ເປັນຕົວແທນຂອງສາມກຳລັງພາຍນອກທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ
ທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງປະເຊີນ. "ລົມ"
ທີ່ທຳລາຍເປັນສັນຍະລັກຂອງອິດສະລາມໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ. "ແຜ່ນດິນໄຫວ"
ແມ່ນການກະບົດແລະອະນາທິປະໄຕຂອງການປະຕິວັດຝຣັ່ງ. "ໄຟ"
ແມ່ນການທຳລາຍທີ່ຖືກນຳມາເໜືອເມືອງໃຊໂດມ ແລະໂກໂມຣາ.
ເອລີຍາໄດ້ຫຼິ້ນໜ້ອຍອຳນາດຂອງສັນຕະປາບາເພື່ອຈະໄປເຖິງຖ້ຳ, ດັ່ງນັ້ນ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງສຳແດງໃຫ້ທ່ານເຫັນວ່າ
ເຖິງແມ່ນຈະມີກຳລັງຊີວິດຮ້າຍທັງປວງທີ່ປະກອບກັນເປັນວົກໂດຍໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງໂລກ, ກໍ່ແມ່ນໃນ
"ສຽງເບິ່ງອັນສະຫງົບ" ນັ້ນເອງທີ່ຈະພົບຮີດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໂມເຊ, ເອລີຍາ ແລະ ໂຍຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ

ລ້ວນແຕ່ເປັນພະຍານວ່າໄດ້ເຫັນພະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າຈາກຖ້ຳ. "ຖ້ຳ"

ແມ່ນໝາຍສຳຄັນພຽງຢ່າງດຽວທີ່ຈະປະທານໃຫ້ແກ່ຊີວິດອາຍຸທີ່ຊີວິດຮ້າຍ ແລະ ຜົດປະເວນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງ
"ຊີວິດອາຍຸທີ່ຜົດປະເວນ ແລະ ຊີວິດຮ້າຍ," ຊຶ່ງເປັນຊີວິດອາຍຸແຫ່ງ "ວັນສຸດທ້າຍ" ຂອງການພິພາກສາສືບສວນ.
ໝາຍສຳຄັນສຳລັບຊີວິດອາຍຸນັ້ນ ຄືຜູ້ພະຍາກອນໂຢນາ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຢູ່ສາມວັນໃນຖ້ຳ—ໃນທ້ອງບາວານ.

ເມື່ອຜູ້ຊົນໄດ້ພາກັນຊຸມນຸມເຂົ້າມາຢ່າງໜາແໜ້ນ, ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເລີ່ມກ່າວວ່າ,

ຄົນຮຸ່ນນີ້ເປັນຄົນຊົດຮ້າຍ: ພວກເຂົາສະແຕງໜ້າໝາຍສຳຄັນ;

ແລະຈະບໍ່ມີໜ້າໝາຍສຳຄັນໃດຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ນອກຈາກໜ້າໝາຍສຳຄັນຂອງໂຢນາສ

ຜູ້ພະຍາກອນ. ເພາະດັ່ງນັ້ນໂຢນາສໄດ້ເປັນໜ້າໝາຍສຳຄັນແກ່ຊາວນີນະເວ,

ບຸດແຫ່ງມະນຸດກໍຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນແກ່ຄົນຮຸ່ນນີ້ດ້ວຍ. ລູກ 11:29, 30

ໂຢນາໄດ້ຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າໃຫຍ່ສາມວັນແລະສາມຄືນ ດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູກໍໄດ້ຢູ່ໃນອຸບໂມງຜົງສົບສາມວັນ.

ໂຢນາເປັນໝາຍສຳຄັນ ແລະ ພຣະເຢຊູກໍເປັນເຊັ່ນກັນ.

ທັງສອງເປັນຕົວແທນຂອງໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການຄືນຄວາມພຣະຊົນ

ຊຶ່ງແນ່ນອນວ່າຕິດຕາມມາພາຍຫຼັງຄວາມຕາຍ.

ແລ້ວພວກທຳອິດບາງຄົນ ແລະພວກພາຣີຊາຍບາງຄົນໄດ້ຕອບພຣະອົງວ່າ, "ອາຈານ, ພວກຂ້ານ້ອຍປາຖະໜາຈະເຫັນໝາຍສຳຄັນຈາກທ່ານ." ແຕ່ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, "ຊົ່ວອາຍຸຄົນທີ່ຊົ່ວຊ້າ ແລະຫຼືນຊູ້ສະແຫວງຫາໝາຍສຳຄັນ; ແຕ່ຈະບໍ່ມີໝາຍສຳຄັນໃດຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຊົ່ວອາຍຸນັ້ນ ນອກຈາກໝາຍສຳຄັນຂອງຜູ້ພະຍາກອນໂຢນາ: ເພາະດັ່ງທີ່ໂຢນາໄດ້ຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າວານສາມວັນສາມຄືນສັ້ນໄດ້, ບຸດແຫ່ງມະນຸດກໍຈະຢູ່ໃນໃຈກາງຂອງແຜ່ນດິນໂລກສາມວັນສາມຄືນສັ້ນນັ້ນ. ຊາວນີ້ຈະເລືອກຂຶ້ນໃນການພິພາກສາພ້ອມກັບຊົ່ວອາຍຸນີ້ ແລະຈະກ່າວໂທດມັນ: ເພາະພວກເຂົາໄດ້ກັບໃຈເສຍໃໝ່ເມື່ອໄດ້ຟັງການປະກາດຂອງໂຢນາ; ແລະເບີ້ແມ, ຜູ້ທີ່ຢືນໃຫຍ່ກວ່າໂຢນາຢູ່ຫຼາຍ. ມັດທາຍ 12:38-41.

ຖ້າພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຫຼັກການແຫ່ງການຊຳຄັນຂອງປະຫວັດສາດ

ຄວບຄູ່ໄປກັບຄວາມຈິງທີ່ວ່າປະຫວັດສາດອັນສັກສິດທັງບວງລ້ວນຊື່ບອກເຖິງອະວະສານຂອງໂລກ ແລ້ວໂຢນາ ແລະ ການສືບພຣະຊົນ, ການຜັງໄວ້, ແລະ ການຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ ກໍເປັນ "ໝາຍສຳຄັນ" ແລະ ເປັນຂ່າວສານສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນເວລານີ້ດ້ວຍ. ເມື່ອໂຢນາຖືກຂັບອອກຈາກທ້ອງຟ້າວານ ທ່ານໄດ້ປະກາດຂ່າວສານ ດັ່ງທີ່ຂ່າວສານເລື່ອງການຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກປະກາດໃນທັນທີ ເມື່ອທູດສະຫວັນໄດ້ຍົກຫຼິ້ນອອກຈາກຖ້ຳທີ່ພຣະຄຣິດປະທັບຢູ່. ບຸກຄົນທັງຫຼາຍທີ່ໄມເຊ, ເອລີຢາ, ໂຢນາ ແລະ ພຣະຄຣິດ ເປັນຕົວແທນນັ້ນ ກໍລ້ຽງເປັນສັນຍະລັກ ບ່ຽງແຕ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນ "ວັນສຸດທ້າຍ" ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນຂ່າວສານທີ່ແຕ່ລະທ່ານໄດ້ປະກາດອີກດ້ວຍ.

ໝາຍສຳຄັນຂອງໂຢນາຮວມເຖິງປະສົບການໃນຖ້ຳ

ບ່ອນທີ່ພຣະລັກສະນະແຫ່ງຄວາມເມດຕາກະລຸນາຂອງພຣະຄຣິດຖືກສຳແດງອອກ.

ຄວາມເມດຕາກະລຸນາດຽວກັນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທານແກ່ເອລີຢາ ກໍໄດ້ຖືກປະທານແກ່ໂຢນາເຊັ່ນກັນ

ໃນຂະນະທີ່ເຂົາກຳລັງຫລົບໜີຈາກຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປະກາດຂ່າວສານ.

ຍັງມີອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະກ່າວເຖິງໂຢນາ, ແຕ່ໃນເວລານີ້ຈຳເປັນຕ້ອງກ່າວເຖິງປະເດັນອື່ນກ່ອນ.

ຖ້ານັ້ນ, ໃນຫຼາຍນ້ອຍ, ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຕາຍແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດ.

ປະຊາກອນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ ໄດ້ຖືກຊື່ບອກໂດຍພະຍານຫຼາຍປະການວ່າ

ເຄີຍຕາຍແລ້ວ ແລະຕໍ່ມາໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດ. ແນ່ນອນ, ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງບັງເກດໃໝ່

ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະສິ່ງນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງການຕາຍຂອງມະນຸດເນື້ອໜັງເກົ່າ,

ແຕ່ໃນທາງຄຳພະຍາກອນແລ້ວ ມັນມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່ານັ້ນ.

ມັນເວົ້າເຖິງຂ່າວສານໜຶ່ງທີ່ຖືກຢຸດລົງກາງຄືນ. ເອລີຢາໄດ້ຢຸດການປະກາດຂ່າວສານ,

ໂຢນາໄດ້ຫຼົບໜີຈາກການປະກາດຂ່າວສານ. ໂຢຮັນຖືກໂຢນາເຂົ້າຄຸກ ແລະຖືກປະທານຊີວິດ.

ພຣະເຢຊູຖືກຕອກໃສ່ໄມ້ກ້າງແຂນ.

ດັ່ງນັ້ນ ໝາຍສຳຄັນຂອງໂຢນາ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ກ່ຽວກັບຄວາມຕາຍແລະການຄືນມາມີຊີວິດເທົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ເປັນເລື່ອງການຕາຍແລະການຄືນມາມີຊີວິດຂອງຂ່າວສານ,

ແລະຂ່າວສານທັງບວງທີ່ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ

ລ້ວນແຕ່ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານເຕືອນສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກປະທານແກ່ພຣະເຢຊູໂດຍພຣະບິດາ,

ຜູ້ຊົງຈາກນັ້ນໄດ້ປະທານແກ່ກາບຣີເອນ, ຜູ້ຊົງຈາກນັ້ນໄດ້ປະທານແກ່ຜູ້ພະຍາກອນ, ຜູ້ຊົງຈາກນັ້ນໄດ້ຂຽນລົງແລະສົ່ງໄປຫາບັນດາຄຣິດຈັກ. ພຣະເຈົ້າເຄີຍຊົງພອມທຶຈະຢຸດຂ່າວສານນັ້ນ ແລະເລີ່ມຕົ້ນໃໝ່ ໃນປະສົບການໃນຖ້ຳຂອງໂມເຊ. ເອລີຍາໄດ້ສືບສູດວຽກງານຂອງຕົນໃນຖານະຜູ້ສົ່ງຂ່າວ ແລະໄດ້ຫລົບໜີໄຂ້ໄປໃນຖ້ຳ. ໂຢນາໄດ້ຫລົບໜີໄປທາງຊົດ. ໂຢຮັນຜູ້ໃຫຍ່ບັບຕີສະມາຖິກຂ້າ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພຣະເຢຊູ ຄຳພະຍານທັງປວງເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງຖືກນຳມາສູ່ພຣະທຳພຣະນິມິດ ແລະຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ. ດານເອນແລະພຣະນິມິດເປັນສອງພຣະທຳ, ແຕ່ “ຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູ” ຊື້ອກວ່າ ທັງສອງນັ້ນກໍເປັນພຣະທຳດຽວກັນດ້ວຍ. ພຣະທຳທັງສອງນີ້ມີລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະຄຳພີ. ສອງພຣະທຳທີ່ກໍເປັນພຣະທຳດຽວ ແລະຜູ້ຂຽນສອງຄົນທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງພະຍານສອງຄົນ.

ດານເອນ, ຜູ້ຖືກກວາດເປັນເຊື້ອຂອງບາບໂລນ ແລະຕໍ່ມາຂອງມິດ-ເປີເຊຍ, ໄດ້ຕ້າຍໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍາລັກເມືອງລາວຖືກໂຍນລົງໃນຖ້ຳສົງ. ໂຢນາໄດ້ຕ້າຍໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍາລັກເມືອງຖືກບາວານກົນກົນ. ໂຢຮັນຜູ້ຮັບການສຳແດງພຣະທຳ ໄດ້ຕ້າຍໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍາລັກເມືອງລາວຖືກໂຍນລົງໃນນ້ຳມັນທີ່ກຳລັງຕົ້ມ. William Miller ໄດ້ຕ້າຍແລ້ວ ແຕ່ມີພຣະສັນຍາວ່າບັນດາທູດສະຫວັນກຳລັງຄອຍຖ້ຳຢູ່ທີ່ລຸມຝັ່ງສົບຂອງລາວ ເພື່ອການຄົ້ນມາຈາກຕາຍຂອງບັນດາຜູ້ຊອບທຳ. ພາລະກິດ Future for America ໄດ້ຕ້າຍໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍາລັກໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020.

ຂ່າວສານເຕືອນສຸດທ້າຍຖືກກຳນົດໄວ້ພາຍໃນບໍລິບົດຂອງບາດແຜເຖິງຕາຍຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາກຳລັງຖືກຮັກສາໃຫ້ຫາຍ. ການຮັກສາບາດແຜນັ້ນໃຫ້ຫາຍເປັນຫົວຂໍ້ຈຳເພາະຂອງພຣະນິມິດບົດທີ 13 ແລະ 17. ເມື່ອບາດແຜເຖິງຕາຍຖືກຮັກສາໃຫ້ຫາຍແລ້ວ, ສັນຕະປາປາທີ່ຖືກຟື້ນຄືນຈະກາຍເປັນອານາຈັກທີ່ແບດທຶຖືກແທນໄວ້ໃນພຣະນິມິດບົດທີ 17. ມັນຖືກລະບຸວ່າເປັນທີ່ແບດ, ກ່າວຄືມາຈາກເຈດ. ເລກແບດເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງການຟື້ນຄືນຊີວິດ, ເພາະການເຂົ້າສູ່ໜ້າດອັນເປັນຕາປະທັບແຫ່ງຄວາມສຳພັນໃນພັນທະສັນຍາ ຈະຕ້ອງຖືກປະກອບພິທີໃນວັນທີ່ແບດຫຼັງຈາກເດັກຊາຍເກດີມາ. ໃນຍຸກຄຣິດສະຕຽນ ພິທີນັ້ນໄດ້ຖືກແທນທີ່ໂດຍບັບຕີສະມາ, ແລະບັບຕີສະມາເປັນຕົວແທນເຖິງການສົນພຣະຊົນ, ການຝັງໄວ້ ແລະການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະຄຣິດໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນໃນວັນຖັດຈາກວັນທີ່ເຈດ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນໃນວັນທີ່ແບດ. ຫຼັງຈາກການພັກສະຫງົບໜຶ່ງພັນປີ ໂລກທີ່ຖືກສ້າງໃໝ່ຈະຖືກຟື້ນຄືນໃນສະຫັດສະວັດທີ່ແບດ.